

ÎȚI POATE OFERI VIAȚA MAI MULT? POȚI SCHIMBA LUMEA?

CONTACTS

SĂ FIE SEMNICATIV

Stil sau conținut?

Poverile care îți dau aripi

Să te ridici deasupra
problemelor

O programare pozitivă

Antrenează-ți mintea
pentru succes

NOTA EDITORULUI DOUĂ BĂRCI ȘI UN ELICOPTER

Într-o povestire se spune despre un mic oraș care a fost lovit de o furtună și a fost inundat. Apele creșteau iar preotul local stătea pe veranda bisericii îngenuncheat în rugăciune, înconjurat de ape. Pe lângă el trecură niște membri ai congregației sale văslind într-o barcă.

„Vino cu noi părinte. Apele se ridică.”

„Nicio grijă,” spuse preotul. „Dumnezeu mă va salva”.

Apele continuă să se ridice iar preotul se refugie la balcon. Trecu pe acolo și o barcă cu motor.

„Vino cu noi părinte. S-a dat ordin de evacuare”.

Preotul rămase din nou neclintit. „Dumnezeu va avea grijă de mine”.

Digul orașului cedă și apele dădură năvală încât numai clopotnița rămase deasupra apei. Preotul stătea pe acoperișul clopotniței când un elicopter se coboară către el.

„Prinde scara părinte!” strigă pilotul.

Din nou preotul refuză insistând că își pune credința în Dumnezeu. Elicopterul pleacă iar

el se înecă.

La poarta Raiului preotul se întâlnește cu Dumnezeu. „Nu înțeleg. De ce nu m-ai scăpat din acea inundație?”

„Ce vrei să spui?” întrebă Dumnezeu. „Eu ți-am trimis două bărci și un elicopter!”

Uneori putem fi și noi precum acest preot. Când trecem prin dificultăți, avem probleme și multe întrebări, ni se poate părea că Dumnezeu este surd și nu aude rugăciunile noastre pentru ajutor poate fiindcă avem ideile noastre cum credem că Dumnezeu ar trebui să ne salveze.

Să ne amintim că ajutorul, răspunsurile și soluțiile pe care le dorim și pe care le cerem nu vin întotdeauna așa cum ne așteptăm. După cum spunea Martin Luther: „Toți cei ce-l cheamă pe Dumnezeu cu credință adevărată, cu sinceritate din toată inima, vor fi auziți cu siguranță și vor primi ceea ce au cerut și își doresc, însă nu neapărat chiar în clipa în care doresc, sau așa cum doresc sau exact ceea ce au cerut; însă vor primi ceva mult mai mare și mai glorios decât ar fi îndrăznit să ceară”.

CURTIS PETER VAN GORDER

Eu și scoica abalone

Scoicile abalone sunt moluște care trăiesc pe stânci la malul oceanului. Sunt gastropode, adică stomacul este și picior – merg cu stomacul. Și în afară de cochilie, cam tot corpul lor este stomacul. Se prind de stânci apoi își ridică cochilia cam un centimetru. Apa aduce în partea de stomac expusă particule microscopice de vegetație cu care scoica se hrănește.

Cochilia este pentru scoică atât casă cât și armură. Când se simte în pericol scoica se prinde strâns de stâncă. Acel stomac mare creează aspirație ca o ventuză. Se poate prinde așa de tare de stâncă că nu o mai poți desprinde decât cu o rangă. De aici vine vorba „te-ai prins ca un abalone”, adică *foarte* tare.

Probabil că și astfel de prinderi se învață cu timpul. Primele valuri de neazuri mă pot răsturna la început și lumea mea devine cu sus-n jos. Dar apoi îmi găsesc stâncă de care să mă țin, ca și cum totul ar depinde de asta. Aceste momente turbulente mă sperie, dar mai apoi învăț că așa este viața, iar când accept că este ceva firesc, îmi este mai ușor.

Valurile vin și pleacă, iar eu așa face bine să

înțeleg și să știu ce trebuie să fac. Cunosc valurile, cunosc stâncă, știu că am o modalitate de prindere care să mă ajute și învăț că devine tot mai ușor pe măsură ce exersez. Prin exercițiu reușesc să mă prind tot mai bine. Învăț de asemenea să mă și relaxez când oceanul este calm, dar să rămân alert ca în orice moment să mă prind din nou de stâncă. Nu mai vreau să simt acea senzație groaznică când sunt învățit și rotit în valurile oceanului. Învăț, de asemenea, să nu mă depărtez de stâncă, fiindcă ea este unul din lucrurile sigure pe care pot să mă bazez.

Stâncă mea este Iisus. El și Cuvântul Său sunt puterea și salvarea mea la nequiz. Eu sunt o simplă creatură vulnerabilă dar știu către cine să mă întorc și de ce să mă prind. Și, crezi sau nu, a început să-mi placă marea tumultoasă. Mă lipește și eu ca o scoică abalone. Cu cât sunt mai puternice valurile, cu atât mai strâns mă țin și eu de Stâncă mea.

CURTIS PETER VAN GORDER ESTE
SCENARIST ȘI MIM ÎN GERMANIA.

MARIA FONTAINE

SĂ NE ADUCEM POVERILE LA IISUS

Fiecare trece prin momente dificile și de încercare în viață. Poate tu ești chiar acum în mijlocul unui astfel de moment greu și te simți extenuat și te întrebi ce lucru bun va ieși din încercarea ta și când se va termina.

Dar indiferent de ce se întâmplă în viața ta, Dumnezeu dorește să știi că te iubește, are grijă de tine și că totul este în mâinile Sale. Chiar dacă nimeni nu înțelege cât te doare sufletul, El înțelege cu adevărat. Poate va dura ceva până ce rana ți se va vindeca, dar se va vindeca, fiindcă El a promis că nu te va lăsa nemângâiat. (Vezi Ioan 14:18.) El dorește să ne mângâie în toate situațiile prin care trecem. Este îndurerat de infirmitățile noastre și ne înțelege. (Vezi Evrei 4:15.) Ne va ușura poverile. Ne va alina durerile. Ne va răspunde la rugăciuni. Vom vedea din nou soarele, deci nu renunța în disperare, ci vorbește cu Cel mai bun Prieten și lasă-L să-ți dea mângâierea de care ai nevoie.

Poate ai suferit după o despărțire recentă și te simți frânt, strivit, singur, nesigur și neubit. Dragostea inepuizabilă a lui Iisus este cu tine în cele mai negre și singuratice nopți, iar El te poate ajuta să ai din nou încredere în iubire. El nu îți va lăsa inima și viața frântă; chiar dacă

sunt sparte în milioane de bucățele, El este capabil să găsească și să adune toate bucățile, să te facă din nou întreg și să facă ceva frumos din viața ta.

Poate te simți suprasolicitat la muncă; simți că nu poți face față presiunii la toate câte ai de făcut. Dacă te simți epuizat spiritual, fizic, mental sau toate trei, amintește-ți promisiunea lui Iisus: „Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă”. (Matei 11:28)

Când ți se pare imposibil să faci tot ce trebuie să faci, cere-i lui Dumnezeu tăria și călăuzirea Sa, iar El ți le va da. Dacă povara devine prea mare, vorbește cu Iisus și cere-I soluția Sa. El te poate călăuzi cum să-ți reglezi ritmul. El îți poate arăta când trebuie să te oprești, să te rogi și să citești Cuvântul Său sau când să te odihnești și să te bucuri de viață și de familia ta.

Poate ai aterizat într-o situație temporară dar pare că ești blocat în ea de mult timp, sau pur și simplu nu găsești un loc, o slujbă, o casă sau o carieră care să ți se potrivească. Te rog să nu disperă, fiindcă Iisus pregătește un loc și

pentru tine –
nu mă refer
în Rai, ci aici și
acum, pe pământ.
Amintește-ți și că
Dumnezeu nu face
greșeli.

Oamenii lui Dumnezeu de credință, bărbați și femei, de-a lungul istoriei, nu au căutat locurile în care să slujească care să li se potrivească *lor*, ci unde să fie de folos pentru alții. Ei au fost vizionari, care au crezut că pot face ceva util pentru omenire și s-au pornit să facă acele lucruri, iar mulți dintre ei chiar și-au atins țelurile fiindcă nu au renunțat.

Recent am citit ceva ce mi s-a părut o bună descriere a caracterului unui vizionar.

Oamenii sunt iraționali, ilogici și egoiști. Iubește-i oricum.

Dacă faci ceva bun oamenii te vor acuza că ai motive ulterioare. Fă bine oricum.

Dacă ai succes îți vei face și prieteni

falși și dușmani adevărați. Caută să ai succes oricum.

Sinceritatea te face vulnerabil. Fii sincer oricum.

Binele pe care-l faci azi va fi uitat până mâine. Fă bine oricum.

Oamenii măreți cu idei mărețe pot fi puși la pământ de oamenii cei mai mici cu mințile cele mai mici. Gândește măreț oricum.

Oamenii își fac timp pentru cei oropsiți dar îi urmează pe lideri. Luptă și pentru cei oropsiți oricum.

Ceea ce clădești în ani de zile poate fi distrus peste noapte. Clădește oricum.(Din *Poruncile Paradoxale*, de Dr. Kent Keith.)

Să faci ceea ce este bine oricum, în ciuda opoziției sau sentimentelor de descurajare sau de inadecvare, face parte din formarea creștinului; este calea prin care facem ceva ce contează. Și când umbli pe calea lui Dumnezeu, El va avea grijă de tine. Poți conta pe promisiunile Sale.

Dumnezeu a promis să-ți suplinească toate nevoile pe măsura bogățiilor Sale, (Vezi Filipeni 4:19.) și să te întărească cu putere de la Duhul Său. (Vezi Efeseni 3:16.) Știm că El nu va da greș niciodată și va avea grijă de tine indiferent de situație! Iar într-o zi vei fi foarte recunoscător pentru toate prin care te-a trecut în viață.

MARIA FONTAINE ȘI SOȚUL EI, PETER AMSTERDAM, SUNT DIRECTORII ORGANIZAȚIEI THE FAMILY INTERNATIONAL, O COMUNITATE CREȘTINĂ DE CREDINȚĂ. ADAPTAT DUPĂ ARTICOLUL ORIGINAL.

Poverile care îți dau aripi

VIRGINIA BRANDT BERG

În capela Wesley din Londra, important obiectiv istoric, există un vitraliu care are inscripționat în el mesajul: „Dacă voi lua aripile zorilor și mă voi duce să locuiesc la marginea mării, și acolo mâna Ta mă va călăuzi, și dreapta Ta mă va apuca”. (Psalmul 139:9-10)

Oamenii și-au dorit dintotdeauna să aibă aripi – să aibă o modalitate de a se ridica deasupra vieții lor pământești problematice. Acest sentiment de îngrădire și nemulțumire cu „aici” pare să facă parte din natura umană. Cu siguranță că lucrurile sunt mai ușoare, mai luminoase, mai bune și mai libere „acolo”, puțin după următorul deal.

Există și un alt vers în care psalmistul transpune acest sentiment de „ia-mă de aici ca să scap de toate”. El spune: „O, dacă aș avea aripile porumbelului, aș zbura, el aș găsi undeva odihnă”. (Psalmul 55:6) Însă el cunoștea modalitatea de a găsi acel loc minunat departe de toate și ne împărtășește secretul: „Domnul este sprijinul meu”. (Psalmul 3:5)

Dumnezeu l-a sprijinit pe David când a trecut prin dificultăți și teste și odată cu acele greutăți i-a dat aripi. „Dar cei ce se încred în Domnul își înnoiesc puterea, ei zboară ca vulturii; alergic și nu obosesc, umblă și nu ostenesc”. (Isaia 40:31)

Când ne întoarcem privirile către Cuvântul lui Dumnezeu și așteptăm în rugăciune până ce Dumnezeu ne atinge sufletul atunci ajungem să ne înălțăm în sferele de pace și odihnă și suntem cu adevărat „sprijiniți de Domnul”.

Această lume bătrână ne trage zilnic în jos, însă există și o forță care ne trage în sus până la inima lui Dumnezeu. Dacă citești Cuvântul lui Dumnezeu, dacă îți deschizi inima față de El și aștepti până ce îți vorbește, atunci vei găsi toată tăria de care ai nevoie. Însă mulți oameni încercă să funcționeze doar prin puterea lor, sperând că astfel vor reuși să-și depășească dificultățile. Ei își pun picioarele înaintea aripilor. Citește însă din nou acel verset. Mersul și alergarea vin după înnoire. Ce șanse are sufletul tău dacă nu petreci niciodată timp să te conectezi cu Dumnezeu și să iei putere de la El? „Așteaptă după Domnul! Fii curajos, iar El îți va întări inima!”. (Psalmul 27:14)

VIRGINIA BRANDT BERG (1886-1968)
A FOST EVANGHELISTĂ ȘI SCRITOARE
AMERICANĂ. CITEȘTE MAI MULTE
DESPRE VIAȚA ȘI MUNCA EI PE [HTTP://
VIRGINIABRANDTBERG.ORG](http://virginiabrandtberg.org). ADAPTAT
DUPĂ ARTICOLUL ORIGINAL.

Dumnezeu poate trece de birocrații

ROSANNA DE ANGELIS

Când m-am mutat cu familia într-o țară nouă datorită slujbei soțului, am auzit tot felul de povești descurajatoare că este dificil să obții permis de conducere local. Prietenii noi pe care mi i-am făcut îmi spuneau că trebuie să faci multe ore de școală de șoferi, să dai examen scris și apoi practic, în limba locală. Am auzit de cineva care a dat examenul de trei ori, sau de altcineva care a așteptat un an pentru aprobarea finală. Mă durea capul. Aveam copiii de școală, soțul era mereu plecat și aveam absolut nevoie să conduc.

În dimineața când m-am dus cu soțul pentru carnet încăperea era plină ochi și rândul parcă nu se mișca deloc. Soțul s-a gândit să mergem la alt birou, dar era deja ora prânzului și ora de vârf a traficului, așa că ne-am hotărât să revenim după-amiază.

Ne-am dus să luăm prânzul cu niște prieteni, ne-am luat fiica de la școală, apoi am mers la biroul pentru cărțile de identitate noi. Pe drum ne-am gândit cu toții să ne menținem pozitivi și încrezători că totul se va rezolva.

Când am ajuns acolo ne-am luat număr de ordine și aproape imediat am fost chemați la un ghișeu. Pentru cărțile de identitate noi nu ne-a luat nici 15 minute așa că ne-am gândit să mai

mergem încă o dată și la biroul de transport să vedem cu carnetul meu de conducere. Când am fost chemată la ghișeu am simțit vocea suavă a lui Dumnezeu spunându-mi să rămân calmă că totul se va rezolva. Mi-am completat informațiile personale și mi s-a spus să plătesc o taxă și să le las carnetul de conducere vechi.

Câteva minute mai târziu am fost chemată din nou – ca să mi se spună că documentele mi-au fost acceptate! „Felicitări!” mi-a spus doamna de la ghișeu și mi-a dat carnetul de conducere nou. Am fost copleșită de emoție și de recunoștință față de Isus că s-a ocupat de ceva aparent minor față de imaginea de ansamblu a omenirii însă important pentru mine.

De cele mai multe ori Dumnezeu își arată prezența, puterea și iubirea Sa prin astfel de lucruri mărunte. Trebuie să ne reamintim să-i cerem lui Dumnezeu să ne învețe să auzim vocea Sa și să urmărim călăuzirea Sa. Nu le putem face prin puterea noastră; de aceea El spune: „Cereți și vi se va da; căutați și veți găsi; bateți și vi se va deschide”. (Matei 7:7)

ROSANNA DE ANGELIS ESTE CITITOARE A REVISTEI ACTIVATED ÎN EMIRATELE ARABE UNITE.

Apa Cuvântului lui Dumnezeu

WILLIAM B. McGRATH

În Psalmul 27 citim că regelui David îi plăcea să contemple frumusețea lui Dumnezeu în Casa Domnului (templu) fiindcă acolo se păstrau artefacte care simbolizau intervenția lui Dumnezeu în folosul poporului Său. În ziua de azi avem un loc la fel de frumos și de uimitor unde să mergem; avem Cuvântul Său și pe Duhul Său cel Sfânt care să ne vorbească personal în inimă.

De fiecare dată când citești Biblia poți descoperi lucruri vechi și noi. Iată un exemplu de întâmplare din Biblie la care am meditat eu:

Este povestea lui Naaman din 2 Regi capitolul 5, căpetenia oștirii împăratului Siriei, care avea succes, poziție, avere și multă stimă. Dar s-a îmbolnăvit de lepră și a trebuit să stea în izolare și de aceea a început să-și piardă poziția pentru care a muncit atât de mult.

Soția lui avea o slujnică tânără evreică care i-a spus: „Dacă domnul meu ar fi la prorocul acela din Samaria, prorocul l-ar tămădui de lepra lui”. (2 Regi 5:3)

Naaman merge la regele Siriei și îi explică de ce dorește să se vadă cu profetul din Samaria. Atunci regele Siriei îi permite să plece și îi dă o scrisoare către regele Israelului în care explică motivul pentru care Naaman trece prin țara lui.

Naaman se pornește să-l caute pe Elisei în Samaria, pregătit să plătească o sumă mare de bani ca să fie vindecat. Se aștepta ca regele Israelului să-i poruncească lui Elisei să-l vindece și era sigur că Dumnezeul lui Israel îi va împlini

cererea la vederea plății consistente și datorită importanței lui Naaman pe scara socială.

Însă când Naaman și însoțitorii lui ajung la casa lui Elisei sunt primiți de un slujitor al profetului, iar servitorul îi transmite că trebuie să meargă la râul Iordan și să se scalde de șapte ori în el. Naaman a luat-o ca pe o insultă și a plecat mânios. Însă unul din slujitorii săi, care venise cu el în călătorie, i-a sugerat că nu avea nimic de pierdut să încerce să vadă dacă funcționează ceea ce i s-a spus. Naaman s-a calmat, s-a smerit, s-a dus la râul Iordan unde s-a scufundat de șapte ori și a fost vindecat în mod miraculos!

În cartea *Counterfeit Gods (Dumnezei falși)*, Timothy Keller ne spune că această întâmplare relatată în Biblie este plină de învățăminte chiar și pentru societatea noastră contemporană. Cultura noastră consideră ca prioritar să avem succes, o poziție socială și un statut economic înalt – tot ce a avut Naaman. Naaman s-a descurcat bine pentru sine. Credea că își poate folosi relațiile și bogăția când a apelat la Elisei și la Dumnezeu evreilor. Dar a aflat că adevăratul Dumnezeu al universului „nu este o extensie a culturii, ci El transformă cultura, nu este controlabil ci un Domn suveran... a cărui salvare nu poate fi câștigată ci doar primită.” (Timothy Keller, *Counterfeit Gods (Dumnezeu falși)*, capitolul 4 „Seducția succesului”)

Și noi, precum Naaman, poate avem dorința ca Dumnezeu să facă un spectacol impresionant atunci când ne răspunde la rugăciuni. El face uneori lucruri uimitoare, dar nu întotdeauna. După cum arată și această poveste, de cele mai multe ori El ne cere să facem lucruri simple și

smerite. Lui Naaman i s-a spus să se scalde și la început a fost ofensat, i s-a părut o insultă la adresa mândriei și statutului său social. Azi ni se spune să ne scaldăm în apa Cuvântului lui Dumnezeu. (Vezi Ioan 8:31, Efesenii 5:26, Tit 3:5, Psalmul 119.)

Când revenim din nou și din nou la Cuvântul Său, acesta devine bucuria și prioritatea noastră, tot așa cum a fost important pentru regele David să privească frumusețea lui Dumnezeu și să mediteze despre ceea ce este El și ceea ce face. Când trecem prin dificultăți, când ne împiedicăm în drumul nostru, când suferim dezamăgiri grele, Cuvântul este singura resursă care ne susține din nou și din nou.

Când Naaman s-a dus la Iordan și s-a spălat „după cuvântul omului lui Dumnezeu și carnea lui s-a făcut iarăși cum este carnea unui copilăș și s-a curățat.” Iar Iisus ne spune: „Acum sunteți curați din pricina Cuvântului pe care vi l-am spus.” (Ioan 15:3) Cuvântul Său ne curăță și ne regenerează sufletul. Iar de-a lungul anilor, când privim tot mai adânc în el ajungem să ne bucurăm mai deplin de el și să-l înțelegem mai bine, iar credința noastră devine mai puternică. Acest lucru simplu, să mergem la Cuvântul lui Dumnezeu, ne schimbă motivarea, identitatea, viziunea și faptele.

WILLIAM B. McGRATH ESTE SCRITOR
ȘI FOTOGRAF LIBER-PROFESIONIST ȘI
MEMBRU ÎN ORGANIZAȚIA THE FAMILY
INTERNATIONAL ÎN SUDUL MEXICULUI.

Să fie semnificativ

AALIYAH WILLIAMS

Ai avut vreodată un tort care era mai mult glazură, sau fondant, decât tort? Când mănânc un astfel de tort de obicei eu dau la o parte glazura și mănânc doar tortul. Partea de deasupra este oricum doar zahăr, iar eu prefer partea mai consistentă, de ciocolată.

Nu îmi plac nici unele pâini – cele de felul când muști din ele parcă nu rămâi cu nimic în gură. Așa cum există torturi și pâini pline cu nimic, există și conversații pline cu nimic.

Sunt conversații unde încercăm să ne dăm bine în ochii cuiva, când ne exagerăm realizările sau circumstanțele. Când prezentăm o imagine neadevărată a noastră.

Când nu suntem autentici în comunicațiile noastre este ca și cum înlocuim conținutul cu zahărul, din care oamenii au o limită. Este ciudat, dar toată lauda noastră de sine pare să aibă efectul opus celui dorit. Oamenilor le place de

obicei de cei care nu se tem să fie ei înșiși și au o reacție negativă față de cei care încearcă din greu să se facă plăcuți.

Există cineva și în Biblie care știa despre a fi autentic. Lui Ioan Botezătorul nu-i păsa de ce credeau alții despre el. Purta o haină din păr de cămilă, mânca lăcuste și miere și probabil nu s-a bărbierit niciodată. Cred că nu a încercat să pară mai plăcut altora.

Nu s-a arătat mai presus. Din contră, când a fost întrebat dacă el era Hristos nu s-a temut să spună: „vine Acela care este mai puternic decât mine și căruia eu nu sunt vrednic să-i dezleg cureaua încălțăminte”.(Luca 3:16) El a spus adevărul tot timpul, de aceea a câștigat încrederea unora.

Într-o societate plină de exagerări, cei care nu se tem să fie reali și sinceri despre cine sunt sau ce susțin ies în evidență.

ATITUDINEA E TOTUL

Cu cât trăiesc mai mult cu atât mai mult îmi dau seama ce impact are atitudinea asupra vieții. Lucrul uimitor este că putem alege în fiecare zi care va fi atitudinea noastră. Nu putem schimba trecutul. Nu putem schimba faptul că oamenii vor acționa într-un anumit fel sau altul. Nu putem schimba inevitabilul. Tot ce putem face este să ne bazăm pe singurul lucru pe care-l avem, atitudinea noastră. Sunt convins că viața constă din 10% ce se întâmplă cu mine și 90% felul cum reacționez eu. – Charles Swindoll (n. 1934)

Ține de a avea curajul să fii așa cum te-a creat Dumnezeu să fii și să rămâi fidel acelei viziuni.

Mă preocupă lucrul acesta fiindcă știu că este un aspect din viața mea care necesită îmbunătățire continuă. Până acum am două lucruri care mă ajută să mă prezint cu sinceritate altora.

Primul, să petrec timp cu Dumnezeu. Când petrec suficient timp cu Dumnezeu nu mă mai preocup de ce gândesc alții despre mine. Nu mai încerc să creez o imagine așa cum cred că ar trebui să fiu și sunt mulțumită să știu că Dumnezeu știa ce a făcut atunci când m-a creat. Am aflat că dacă petrec timp cu El, El îmi arată la ce s-a gândit când m-a creat și m-a pus acolo unde sunt acum.

Al doilea, să fiu deschisă. Trebuie să-i las pe oameni să mă cunoască sub fațadă. Este firesc să vrei ca oamenii să gândească bine de tine. Nu știu dacă voi putea depăși vreodată dorința de a

fi admirată și iubită, dar greșesc când gândesc că o versiune inventată a mea este mai bună decât cea reală. Oamenii pe care eu îi admir sunt cei care și-au dezvăluit inima față de mine – prieteni, mentori și alții care au dat la o parte conversațiile obișnuite ca să vorbească din inimă.

Dacă hotărâm să fim realiste schimbă complet interacțiunea noastră cu ceilalți fiindcă este mult mai bine să comunicăm ceva substanțial decât un mult nimic.

AALIYAH WILLIAM ESTE EDITOR ȘI DEZVOLTATOR DE CONȚINUT. ACEST ARTICOL A FOST ADAPTAT DUPĂ PODCASTUL EI DE PE JUST1THING(WWW.JUST1THING.COM), UN SITE CREȘTIN PENTRU DEZVOLTAREA CARACTERULUI TINERILOR.

RONAN KEANE

O PROGRAMARE POZITIVĂ

Majoritatea dintre noi ne-am luptat la un moment dat în viața noastră cu negativitatea.

Ne subestimăm din motive reale sau imaginare, greșeli și slăbiciuni, sau ne comparăm în mod negativ cu alții. O tehnică de a depăși negativismul este de a folosi în vorbire expresii pozitive.

Gândurile noastre ne modelează atitudinea, atitudinea ne modelează faptele, iar faptele ajută la modelarea viitorului nostru. Ca să îți schimbi viața trebuie să începi prin a-ți schimba gândirea. Biblia ne învață să ne schimbăm „prin înnoirea minții [noastre]”. (Romani 12:2) Tu începi procesul de schimbare alimentându-ți mintea cu gânduri pozitive, divine. „Tot ce este adevărat, tot ce este vrednic de cinste, tot ce este

drept, tot ce este curat, tot ce este vrednic de iubit, tot ce este vrednic de primit, orice faptă bună și orice laudă, aceea să vă însuflețească... și Dumnezeuul păcii va fi cu voi”. (Filipeni 4:8-9) Trebuie să exersezi să te concentrezi asupra a ceea ce este pozitiv, însă în timp vei vedea rezultate prin faptul că vei avea o viață mai fericită și mai sigură.

Biblia este plină de afirmații pozitive. Pe măsură ce învățăm să le aplicăm la situațiile noastre de zi cu zi începem să ne vedem, pe noi și viața noastră, mai mult așa cum ne vede Dumnezeu, ceea ce se va reflecta în gândirea și comportamentul nostru.

Iată aici câteva exemple cu care să începi. Oamenii sunt diferiți și au nevoi diferite, așa că

poți alege ce ți se potrivește cel mai bine ție, sau poți chiar să creezi tu exemple noi.

- Fie că mă simt sau nu capabil să realizez acest lucru, îmi voi da toată silința și mă voi încrede în Iisus să facă El restul. „Pot totul în Hristos, care mă întărește” (Filipeni 4:13).

- Astăzi am făcut o greșeală, însă sunt hotărât să învăț de pe urma ei, să mă ridic și să încerc din nou. „Domnul întărește pașii omului, când Îi place calea lui; dacă se întâmplă să cadă, nu este doborât de tot, căci Domnul îl apucă de mână” (Psalmul 37:23-24).

- Poate că nu au ieșit toate așa cum m-am așteptat – cel puțin până acum – însă voi continua să am încredere în Dumnezeu că El are ceva bun în mâncă. „Știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, și anume, spre binele celor ce sunt chemați după planul Său” (Romani 8:28).

- Poate că nu sunt perfect dar pentru Dumnezeu sunt special fiindcă mi-a dat o gândire unică, o personalitate unică, talente unice și un destin unic. „Sunt o făptură așa de minunată. Minunate sunt lucrările Tale” (Psalmul 139:14).

- Nimic nu poate interveni între mine și iubirea lui Dumnezeu pentru mine. „Căci sunt bine încredințat că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici puterile, nici lucrurile de acum, nici cele viitoare, nici înălțimea, nici adâncimea, nici o altă făptură, nu vor fi în stare să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu, care este în Iisus Hristos, Domnul nostru” (Romani 8:38-39).

- Nu am de ce să mă tem fiindcă Dumnezeu este dragoste iar El este tot timpul cu mine. „Nicidecum n-am să te las, cu niciun chip nu te voi părăsi” (Evrei 13:5).

- Dumnezeu vrea să fiu fericit și să mă bucur de viața pe care El mi-a dat-o. „V-am spus aceste lucruri, pentru ca bucuria Mea să rămână în voi și bucuria voastră să fie deplină” (Ioan 15:11).

- Astăzi mă voi gândi mai mult la alții decât la mine și voi face ziua cuiva să fie mai bună. „Este mai fericit să dai decât să primești” (Fapte 20:35).

- Nu mă voi opri! Refuz să renunț! Iisus a promis că puterea Lui îmi stă la dispoziție atâta timp cât continui să încerc. „Să nu obosim în facerea binelui; căci la vremea potrivită, vom seceră, dacă nu vom cădea de oboseală” (Galateni 6:9).

- Poate că nu am atâtea lucruri materiale ca alții însă am ceva mai de valoare – integritate și liniște sufletească. „Negreșit, evlavia însoțită de mulțumire este un mare câștig” (1 Timotei 6:6).

- Dumnezeu vrea să mă călăuzească și să mă ajute să-mi trăiesc ziua cât mai productiv. „Cheamă-Mă și-ți voi răspunde; și îți voi vesti lucruri mari, lucruri ascunse pe care nu le cunoști” (Ieremia 33:3).

- Dumnezeu mă va ajuta să iau deciziile corecte. „Dacă vreunui dintre voi îi lipsește înțelepciunea, s-o ceară de la Dumnezeu, care dă tuturor cu mână largă și fără mustrare, și ea îi va fi dată” (Iacov 1:5).

Acestea nu sunt doar niște afirmații aleatoare pentru a te simți bine dar care nu au nici un fundament solid. Din contră, fiecare se bazează direct pe o promisiune de încredere de la Dumnezeu, iar ceea ce El promite cu siguranță va face. (Vezi Romani 4:21.) Cu Dumnezeu nu există limite!

Iisus dorește să te ajute să găsești împlinire și bucurie în viață. Totul începe prin a-L invita în inima ta:

Dragă Iisus, te rog să mă ierți pentru păcatele mele. Cred că ai murit pentru mine. Cred că ești Fiul lui Dumnezeu și te rog să vii în viața mea. Te rog să mă umpli cu Duhul Tău cel Sfânt și să mă ajuți să spun și altora despre Tine încât și ei să ajungă să Te cunoască. Amin.

Să fii așa cum vrea Dumnezeu să fii

IRENA ŽABIČKOVÁ

Eu sunt Vița, voi sunteți mla-
dițele. Cine rămâne în Mine și în
cine rămân Eu aduce mult rod;
căci despărțiți de Mine nu puteți
face nimic. – Ioan 15:5

Pe lângă faptul că a murit pentru păcatele noastre, Iisus a venit pe pământ ca om ca să-l ilustreze pe Dumnezeu, să ne arate prin faptele Sale cum este Dumnezeu. De aceea ne este mai ușor să înțelegem ce implică să fim ca Hristos, să îi urmăm exemplul.

Dar să ne schimbăm pe noi înșine nu este ușor. Într-o vreme am studiat diferite cărți care te învățau cum să-ți îmbunătățești aspectele care necesitau schimbare. Însă nu după mult timp mi-am dat seama că se bazau pe voință și autodisciplină, care sunt supuse eșecului. Cu toții am încercat probabil să schimbăm ceva la noi înșine fiindcă am citit în vreo carte, sau poate am simțit că Dumnezeu ne călăuzea în acea direcție, dar am eșuat lamentabil. Mi s-a întâmplat mie, ceea ce a dus la descurajare și am simțit că nu voi putea progresa niciodată.

Uneori știam că trebuia să schimb ceva la comportamentul meu, sau la modul de gândire, și încercam și încercam, dar dădeam greș din nou și din nou. Dar când îi făceam loc lui Iisus să lucreze în mine, puteam vedea ceva progres fără să mă chinui la fel de mult. Și cum i-am făcut loc lui Iisus? Foarte simplu: petreceam mai mult timp cu El. Mai mult timp vorbind cu El

și ascultând răspunsurile Lui. Mai mult timp slăvindu-L și stând în prezența Lui, meditând asupra Cuvântului Său, fără să fiu atentă la lumea aceasta și treburile ei și la dificultățile de zi cu zi.

Când reușeam să petrec astfel de timp cu El puteam să simt efectiv că avea efect asupra mea. Parcă eram schimbată – eram plină de bucurie în loc de tristețe, de pace în loc de chin, de încredere în loc de îngrijorare, de iubire în loc de invidie, de iertare în loc de amărăciune, de generozitate în loc de egoism. Prin puterea mea am încercat de multe ori și am eșuat, dar când am petrecut timp cu Iisus, atunci Duhul Său și Cuvântul Său au lucrat în mine și mi-au schimbat mentalitatea și comportamentul.

Am descoperit că timpul petrecut în prezența Lui și în studiul Cuvântului Său sunt esențiale să devin mai mult ca El și să fiu omul pe care îl vrea El să fiu.

IRENA ŽABIČKOVÁ ESTE VOLUNTARĂ
PERMANENTĂ CU PER UN MONDO
MIGLIORE([HTTP://WWW.
PERUNMONDOMIGLIORE.ORG](http://www.perunmondomigliore.org)) ÎN CROAȚIA
ȘI ITALIA.

Văduva din Sarepta

MARIE ALVERO

În Biblie sunt consemnate multe pasaje despre generozitate. Este o trăsătură de caracter importantă pentru viața creștină iar noi, ca ucenici ai lui Iisus, suntem chemați să fim generoși și să dăruim cu bucurie. Dar știu că eu mă simt uneori uscată, consumată și cu prea puține resurse mentale, fizice, spirituale și financiare. Doresc să dăruiesc dar simt că am ajuns la fundul sacului și de-abia mă descurc să îmi văd de viața mea.

Îmi amintește de o poveste din Biblie. Israelul și ținuturile învecinate sufereau din cauza secetei și a foametei. Nu plouase de ani întregi iar oamenii, literal, mureau de foame. Profetul Ilie rezistase în mod miraculos lângă un izvor, dar într-o zi Dumnezeu i-a spus să se îndrepte către Sarepta, o localitate mică în Sidon, un ținut străin. La periferia orașului el întâlnește o văduvă care aduna vreascuri și îi cere de băut.

„Pe când se ducea ea să-i aducă, a chemat-o din nou și a zis: „Adu-mi, te rog, și o bucată de pâine în mâna ta.” Și ea a răspuns: „Viu este Domnul Dumnezeu tău, că n-am nimic copt, n-am decât un pumn de făină într-o oală și puțin untdelemn într-un ulcior. Și iată, strâng două bucăți de lemne, apoi mă voi întoarce și voi pregăti ce am pentru mine și pentru fiul meu: vom mânca și apoi vom muri.”

Ilie i-a zis: „Nu te teme, întoarce-te și fă cum ai zis. Numai, pregătește-mi întâi mie, cu untdelemnul și făina aceea, o mică turtă și adu-mi-o; pe urmă să faci și pentru tine și pentru fiul tău. Căci așa vorbește Domnul Dumnezeu lui Israel: «Făina din oală nu va scădea și untdelemnul din ulcior nu se va împuțina până în ziua când

va da Domnul ploaie pe fața pământului.»” (1 Regi 17:11-14)

Sunt sigură că această văduvă care se confrunta cu înfometarea era mai epuizată ca mine. Mă întreb oare ce a motivat-o să-i dea profetului apă chiar înainte ca acesta să-i spună despre promisiunea lui Dumnezeu? Poate s-a gândit că nu mai avea nimic de pierdut? Ea era străină și poate nici nu știa despre Dumnezeul lui Israel, sau nu credea în El, și totuși a fost dispusă să-și dea ultima îmbucătură profetului lui Dumnezeu.

De cele mai multe ori ne gândim la generozitate ca însemnând să dăm din abundența noastră, dar dacă înseamnă să dăm din sărăcia noastră? Oare dacă dăm din lipsa noastră de timp, de putere, de har, de înțelepciune și de resurse crează ocazia pentru Dumnezeu să lucreze cum nu ar fi putut dacă aveam „provizii” din toate?

Nu știu dacă văduva a avut vreodată cămara plină, dar îmi imaginez că în anii ce au urmat, ori de câte ori turna ulei din ulcior și lua făină din oală, își reamintea că Dumnezeu a luat puținul pe care l-a avut de oferit și i-a plătit cu hrană nelimitată.

Deci, poate nici nu trebuie să fiu generoasă din abundența mea (deși recunosc că am mai mult decât mulți alții). Poate că trebuie să dăruiesc datorită credinței mele în Dumnezeu, știind că ceea ce am este în primul rând a Lui și pentru gloria Sa.

MARIE ALVERO A FOST MISIONARĂ ÎN AFRICA ȘI MEXIC. ÎN PREZENT EA TRĂIEȘTE FERICITĂ ȘI ACTIVĂ CU SOȚUL ȘI COPIII EI ÎN TEXAS, SUA.

DE LA IISUS CU DRAGOSTE

o piesă din Puzzle

Eu pot să văd întrebările care se formează în mintea ta când lucrurile nu merg așa de lin precum te-ai așteptat sau ai sperat. Te întrebi dacă ai luat deciziile corecte și ai făcut alegerile bune.

Îți înțeleg întrebările, tristețea, durerea și disperarea pe care le simți. Vreau să știi că sunt lângă tine. Tu ești copilul Meu și te iubesc și Mă îngrijesc de tine cu tandrețe. Nu te pun niciodată într-un loc prea mic încât să nu mai poți crește. Aceasta este o situație în care să crești – o ocazie să înveți lecții noi și să-ți însușești calități ale Duhului Meu precum smerenia, credința, încrederea și dependența de Mine.

Fii răbdător și permite-Mi să lucrez în situația ta. Acum ești pe „roata olarului”(Vezi Ieremia 18:1-6.) și dacă vrei să faci ceva frumos cu viața ta îți cer să stai liniștit și să Mă lași să lucrez. Nu trebuie să te îngrijorezi că vei fi învățat la nesfârșit pe roată. Amintește-ți că timpul petrecut în mâinile Olarului te face un vas mai bun.

Ai încredere în Mine, căci Eu le fac pe toate bine. Lucrarea pe care am început-o în tine o voi duce până la sfârșit.